

Vlagyimir Sztrocskov

*Fáradt vagyok, fáradt, ha mondom, hagyj, eressz,
nem bírom, mondom, elfáradtam, hagyj, elég,
nem enged, nem hallgat, a tenyerébe vesz
megint, felkap, nevet, ugyan, nem is repültél még,
azt mondja, és nevet, felemel megint, feje fölött
szétnyitja ujjait, feldob a levegőbe, repülj,
de hát, azt hiszem, repülök, mondom, füvet köpök,
de hát repültem, azt hiszem, mondom, könnyörülj,
elfáradtam, ha mondom, eressz, de ő megint
feje fölé emel, de elfáradtam, hányszor mondjam még?
feldob, de elfáradtam, de ő nem érti, csak legyint,
nem érti, csak nevet, repülj, azt mondja, csak a bokrokig,
de hát elfáradtam, csapkodok, erőm nincs, ennyi, pont,
a képem összezúztam, próbáltam eleget,
na, jó, mondom, még egy utolsót, azt mondja, bolond,
hiszen repültél az előbb, na, jó, mondom, lehet,
de akkor még egyszer, nem, azt mondja, nem maradt
erőm, fáradt vagyok, kikészítettél teljesen, nevet,
csak még egyet, nem bírom, mondja, most repülj magad,
ördög vigyen, mondom, Istenem, de sok baj van veled,
én nevetek, ő néz rám, nevetek, veled nem vitatkozok,
azt mondja, jó, hát lódulj, fuss neki, és én futok*

Vlagyimir Sztrocskov (Moszkva, 1946) orosz költő. Műszaki végzettséggel rendelkezik, szolgált katonatisztként, dolgozott félvezető gyártásában. Saját állítása szerint versírással azóta foglalkozik, mióta csak az eszé tudja. Több verse megzenésítve vált ismertté.

Soproni András fordítása